

Libido

Jak už jsem dřív konstatoval, od doby, kdy jsem začal s renovací svého prvního domu, ověřil jsem si nanovo tu schopnost rekonstrukce potlačit jakoukoliv formu sexuální touhy. Toto libido, které, jak se zdálo, až doposud řídilo váš život, které vámi zmítalo a nikdy vás nenechalo na pokoji/v klidu, se rozplynulo při pohledu na lopatku či obyčejnou zednickou lžící. Nebylo, co jiného dělat, co čekat nebo v co doufat. Tato budova byla jednou z posledních bašt, kde míšení pohlaví nemělo svoje místo. Tady nebylo nic jiného než cement a mužská dřina./mužský pot. A práce byly tak kruté, že vás do toho nejprve namočily a pak vás vyždímaly do poslední kapky. Už z vás byl jen jakýsi hmyz, který se oddal konstrukci a rehabilitaci mraveniště/úlu, pilné zvířátko zbavené veškeré starosti o potěšení a rozmnožování, velký sršeň stavitel který se potí, je vyčerpaný, ale nikdy nestojí. A večer máte zlámané kosti a napnuté svaly a upadáte do morfiové apatie, která vás zvolna doprovází do spánku, který se podobá komatu. Lidé jsou ze stavby zlomení. Možná právě proto se po delším čase ze všech stali podivíni, poloblázní a osoby s charakterovou vadou. Takže člověk spal, ale druhé dne vše začalo nanovo ve své nekonečné monotonii a trvalé krutosti. Stavba srovnala jakoukoliv myšlenku libida povyrazit si. Sterilní země vás proměnila v tundru, tajgu, ve step. Kromě Dorada a Šavola. Aniž bych chtěl, občas se mi stávalo, že jsem jednoho nebo druhého překvapil během jejich rozhovorů během instalace BA třináctek. Nikdy jsem je neslyšel mluvit o něčem jiném, než o sexu. To mělo za následek asi takovéto rozhovory:

„To byla kost. Nemůžeš říct, že ne. Plná síly a všechno jak má být. Ale měla jednu velkou chybu: chutnala po jogurtu, víš, po normálním jogurtu. Smrděla po zasraném sýru. /Smrděla doprdele po sýru. Jakoby po nějakém zkyslém bulharském jogurtu či co. “

„No a? Co udělal se svým bulharským jogurtem? “

„Vykašlal se na to/Zapomněl, že nemá rád mléčné výrobky a udělal/šel na helikoptéru, jako obvykle, tak to udělal. “

Šavolo a Dorado byly nevyčerpatelní. Dopoledne bývalo zasvěceno příběhům předcházejícího večera, zatímco odpoledne bylo vyhrazeno rozebírání a přivolávání hanebností večera, který se byl na spadnutí.

Kromě těchto rozhovorů měli tito dva muži naprosto osobitý způsob, jakým oživovali rekonstrukci. Každá místnost, ve které pracovali, byla dekorovaná/ozdobena fotografickými výstřižky z kalendáře Pirelli, který jim na konci roku musel věnovat dodavatel, aby jim poděkoval za jejich věrnost BA třináctkám. A tak byly zdi domu obložené holkami, které byly vycpané čerstvými prsními implantáty. Stékaly po nich kapičky potu, zmáčely jejich košilky a perlily/leskly/trpytily se jim na kůži.